

คำอธิบายข้อมูล	
รหัสของตาราง	FM_FX_001
ชื่อตาราง	อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร (2524 - 2538)
ความถี่ของข้อมูล ความถี่ และกำหนดเวลาเผยแพร่	ความถี่ รายเดือน รายไตรมาส รายปี ความถี่ 2 วัน กำหนดเวลาเผยแพร่ 2 วัน หลังจากสิ้นงวด
หลักวิธีทางสถิติ • หลักการ นิยาม และการจัดกลุ่ม • ความครอบคลุม • การบันทึกข้อมูลและมาตรฐานบัญชีที่เกี่ยวข้อง • ลักษณะของข้อมูลและวิธีการจัดเก็บ • วิธีประมวลผลข้อมูล	<p>อัตราแลกเปลี่ยน เป็นอัตราที่เทียบระหว่างค่าของเงินสกุลหนึ่ง (เช่น เงินสกุลท้องถิ่น) กับหนึ่งหน่วยของเงินสกุลหลัก เช่น ค่าของเงินบาทกับ 1 หน่วยดอลลาร์สหรัฐเท่ากับ 40 บาท เป็นต้น ระบบอัตราแลกเปลี่ยนโดยกว้าง ๆ แล้วมี 2 ระบบ คือ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ (Fixed Exchange Rate) และระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว (Floating Exchange Rate) ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว</p> <p>ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้กันอยู่จริงมีความหลากหลายมาก โดยอาจจำแนกได้เป็น 3 ระบบ ใหญ่ ๆ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบที่ผูกค่ากับเงินสกุลอื่น (peg) ซึ่งอาจเป็นการผูกค่ากับเงินสกุลเดียว เช่น ฮองกงดอลลาร์กับดอลลาร์ สหรัฐอเมริกา หรืออาจผูกค่ากับกลุ่มสกุลที่เรียกว่าระบบตะกร้า เช่น ระบบอัตราแลกเปลี่ยนของไทยในอดีต ซึ่งใช้ระบบผูกค่าเงินบาท กับตะกร้าเงิน (ช่วงเดือน พฤศจิกายน 2527 - มิถุนายน 2540) 2. ระบบที่มีความยืดหยุ่นจำกัด ระบบนี้คล้ายกับระบบ peg แต่อัตราแลกเปลี่ยนอาจเคลื่อนไหวได้ในช่วงกว้างกว่าประเทศที่อยู่ในยุโรปที่เข้าร่วมในระบบ European Exchange Rate Mechanism (ERM) จะใช้ระบบนี้ ซึ่งต่อมาในปี 1999 ได้ปรับเปลี่ยนมาใช้ ERM II 3. ระบบที่มีความยืดหยุ่นสูง เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ ซึ่งค่าของเงินจะมีความผันผวนมากกว่า 2 ระบบแรก <p>ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่มีความยืดหยุ่นสูงนี้ สามารถแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ระบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed หรือ Dirty Float) ซึ่งเป็นระบบที่ประเทศส่วนมาก รวมทั้งประเทศไทยใช้อยู่ในปัจจุบัน 3.2 ระบบลอยตัวเสรี (Independent หรือ Free Float) เป็นระบบที่ค่าเงินลอยตัวตามกลไกตลาดมากที่สุด ธนาคารกลางอาจเข้าแทรกแซงในตลาดบ้าง เพื่อขึ้นนำทิศทาง แต่มีใช้เพื่อสวนทางกับการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนในตลาด <p>การผูกค่าเงินบาทกับค่าเงินสกุลอื่นหรือกับตะกร้าเงิน (Pegged Exchange Rate) ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 - มิถุนายน 2540 นโยบายนี้เริ่มใช้ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา โดยช่วงแรกใช้วิธีผูกค่าเงินไว้กับสกุลอื่นหรือทองคำ และเปลี่ยนไปใช้ระบบผูกค่าเงินบาท กับตะกร้าเงินในช่วงพฤศจิกายน 2527 - มิถุนายน 2540 ภายใต้ระบบตะกร้าเงินนี้ ทนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Equalization Fund : EEF) จะเป็นผู้ประกาศและปกป้องค่าเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สหรัฐ. ในแต่ละวัน สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินในช่วงนี้ มุ่งเน้นให้ปัจจัยภายในประเทศสอดคล้องกับการกำหนดค่าเงิน ภายใต้ระบบดังกล่าวเป็นสำคัญ</p> <p>ครอบคลุมอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทเทียบกับเงินสกุลอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 22 สกุล โดยอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวเป็นอัตราซื้อขายทันที</p> <p>อัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวเป็นอัตราเฉลี่ยจากข้อมูลธนาคารพาณิชย์บางแห่ง และบางส่วนเก็บรวบรวมจากอัตราปิดตลาดนิวยอร์ก และวารสาร Financial Times จำนวนผ่านอัตราซื้อขายเงินดอลลาร์สหรัฐ. ในตลาดกรุงเทพฯ</p>

คำอธิบายข้อมูล	
แหล่งที่มาของข้อมูล	1. ธนาคารพาณิชย์ 2. อัตราปิดตลาดนิวยอร์ก (Reuters) 3. วารสาร Financial Times
สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่	เว็บไซต์ ธนาคารแห่งประเทศไทย (https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=122&language=th)
การปรับปรุงข้อมูล	-

ทีมข้อมูลตลาดการเงิน
ฝ่ายบริหารข้อมูลและค้าอานาไลติกส์
โทร 0-2356-7331